

- شنبه ۲۰ بهمن ۱۴۰۳**
- سال هفدهم - شماره ۳۰۶۱**

سیهرغرب، گروه فرهنگی – عباس سریشی؛ مهم‌ترین مشکل موجود در ساختار تصمیم‌گیر و مدیریتی در استان و شهر همدان نه ضعف بلکه فقدان اراده و یا هنر برای هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی از یک‌سو و نیز عدم وضوح مشخص مرز و محدوه و شرح وظایف هر سازمان و نهاد و ارگان درخصوص اجرای برنامه‌هاست.

بسیاری از کارشناسان بر این باورند که مهم‌ترین گام در برگزاری موفق یک رویداد، توجه به برنامه‌ریزی دقیق و همه‌جانبه است زیرا فلسفه برنامه‌ریزی، ایجاد تجربه‌ای به‌یادماندنی برای شرکت‌کنندگان و دستیابی به اهداف مشخص‌شده از برگزاری رویدادهاست؛ در نگاه آن‌ها برنامه‌ریزی یعنی تعیین هدف، توجه به جزئیات طرح، شناسایی مخاطبان، هماهنگی بین تیم‌های اجرایی، تقسیم وظایف به‌طور دقیق و مشخص، بودجه‌ریزی، انتخاب زمان و مکان مناسب، شناخت دقیق نیازها و انتظارات مخاطبان، توجه به نظرسنجی، ارزیابی طرح‌ها و بازخوردها، جمع‌آوری داده‌ها برای تحلیل نقاط قوت و ضعف، توجه به تجربیات گذشته، توجه به تبلیغات و رسانه‌های جدید، فضاسازی میدانی، حرکت بر اساس دستورالعمل و پرهیز از سلیقه‌گرایی فردی، تلاش در جهت جلب حمایت‌های مالی شرکت‌ها یا حامیان مالی و صدا البته توجه به ایده‌ها و خلاقیت‌های جدید مبتنی بر شرایط روز اجتماعی، فرهنگی و... شهری که یک رویداد قرار است در آن به اجرا گذاشته شود.

البته در این میان این تصمیم‌گیران، مدیران و برگزارکنندگان هستند که باید با تکیه بر برنامه‌ریزی به‌عنوان یک عامل کلیدی، نخستین گام بلند را در جهت جلب توجه مخاطبان به یک رویداد بردارند، همچنین در این روند نیز باید با بهره‌گیری از تیم‌های حرفه‌ای و متخصص، آمادگی کامل و قابل قبولی را هم برای مدیریت چالش‌ها و بحران‌های غیرمنتظره پیدا کرده و ضمن پیش‌بینی‌های قبلی و تکیه بر سناریوهای آپزیش تعریف‌شده در اسرع وقت راه‌حل‌هایی فوری را برای کاهش لطمات و یا بروز ر فتم از مشکلات و مسائل ارائه و به مرحله اجرا بگذارند.

بدون شک وجود چنین نگاه و سبک مدیریتی باعث می‌شود تا تصمیم‌گیران، برنامه‌ریزان و در نهایت مجریان در همه سطوح کلان، میانی و سرپنجه‌های اجرایی، علاوه بر انتخاب بهترین ایده‌ها و برنامه‌ریزی برای برگزاری یک رویداد، برای بهینه‌سازی هزینه‌ها، کاهش خطرها و دریافت سود حداکثری تلاش بیشتری را در دستور کار قرار دهند، خصوصاً اینکه برخی رویدادها به لحاظ نوع و کیفیت، این ظرفیت را نیز دارند تا به عنوان بستری بسیار مناسب، موجبات رونق و گسترش فضای اقتصادی، کسب و کار، گردشگری و متعاقباً بهتر شدن محیط زندگی و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان را هم باعث شوند.

موضوع این است که برگزاری رویدادها با هر نگاه اعم از هنری، ملی، مذهبی و... این ظرفیت را دارد تا در پی اجرای صحیح آن، یک شهر در سطح جهان شناخته شده و اتفاقات بسیار مثبتی در حوزه‌های مختلف در آن رخ دهد که شاید کمترین این آورده‌ها و پیامدها، معرفی شدن آن شهر با یک ویژند جهانی به کل جهان به‌عنوان مرکز نوآوری و خلاقیت و یا تبدیل ایده به ثروت و ایجاد زمینه همکاری‌های بین‌المللی و پیشرفت در مباحث مختلف است.

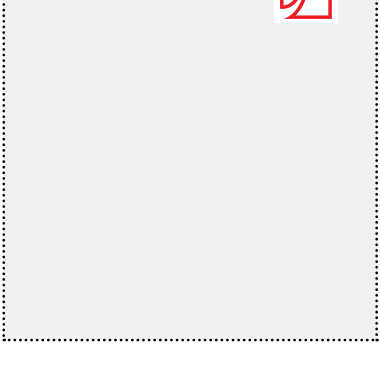
برآیندی که به تصریح همه صاحب‌نظران علاوه بر تغییر نوع نگرش جهانی به مبدأ برگزاری رویداد،

باعث افزایش سطح عزت نفس و غرور جمعی شهروندان آن شهر و متعاقباً حضور مؤثر و تأثیرگذار در صحنه‌های جهانی خواهد شد.

- نوروز ایرانی ظرفیت جهانی شدن دارد**

هرچند از منظر برخی طرح موضوع و صحبت از نوروز کمی زود باشد اما واقع امر این است که همین چند روز باقی‌مانده برای برنامه‌ریزی و آماده شدن جهت برگزاری رویدادی که قرن‌ها در کشور ما ریشه داشته و در عین حال بسیاری از مردم جهان نیز نسبت به کم و کیف برگزاری آن نگاهی نقادانه دارند، هم بسیار کم و تنگ است.

در واقع تأمل و توجه به این مسئله (برنامه‌ریزی برای برگزاری رویداد نوروز) از آن روی حائز اهمیت است که این رخداد تنها یک سنت آیینی محدود در جغرافیای کشور ما نیست بلکه رویدادی است که بسیاری از اقوام و همسایگان ما (به‌نوعی رقیب معنوی و مترصد مصادره آن محسوب می‌شوند) به آن نظر داشته و به‌صورت خاص دقت می‌کنند تا ببینند ایرانیان به‌عنوان وارثان و مهد و خواستگاه این سنت زیبا چگونه ضمن پاسداشت آیین‌های کهن مربوط به آن، جلوه‌های جدید و بدیع‌تری از این سنت را در چشم‌انداز جهانیان به نمایش می‌گذارند.

موضوع این است که اگر ما بر این باوریم و در شعارها تکرار می‌کنیم که نوروز جدا از یک میراث ملی، ظرفیتی جهانی شدن را دارد، پس ناگزیر باید آن را در حد و اندازه یک رویداد جهانی قلمداد کرده و برگزار کنیم و اینکه نه باید و نه اجازه داریم که با تکرار قالب‌های کلیشه‌ای و محدود یا فرسوده به موازات اجراهای دقیقه نودی و غیر کارشناسی سرشار از حاشیه‌های پرنرگ‌تر از متن، موجب از رونق افتادن آن شده و فرصت ربایش و

مصادره این میراث را به دیگران بدهیم.

درواقع یکی از شاخصه‌های بسیار مهم در موضوع جهانی شدن و صدا البته جهانی مانند نوروز، توجه به موضوع حفظ اصالت و متعاقباً برنامه‌ریزی‌های به‌روز شده و نوین برای برگزاری این رویداد برای تسلی‌های جوان و فرهنگ‌های غیر ایرانی بازمی‌گردد که می‌توان ضمن حفظ میانی فرهنگی درونی برای ایرانیان، موجب جلب توجه جهان، بسترسازی برای جذب سرمایه‌گذاری و رونق گردشگری در ایران و در شهری مانند همدان که مهد تاریخ و تمدن ایران نیز هست، شد.

شاید از این روست که طی یکی دو دهه اخیر به مجرد نزدیک شدن به سال نو، در سطح کلان کشور و تابعی از زیرمجموعه آن در استان‌ها، برنامه‌های گوناگونی از سوی مدیران و تصمیم‌گیران در این خصوص تدوین و اجرا می‌شود که در این بین نوع برنامه‌ریزی،

نوروز بی برنامه قصه تکراری استان و شهر همدان

سرمایه‌گذاری و اجراها نشان‌دهنده اهداف مطالبه و انتظارات آن‌ها از برگزاری این رویداد ملی و جهانی است.

درواقع حتی این تصور به‌وجود آمده که مدیران برخی استان‌ها در قالب رقابتی ناپیدا و نانوشته حداکثر تلاش خود را به‌کار می‌گیرند تا ضمن برنامه‌ریزی دقیق و واقعی و تلاش در اجرای بهتر و باشکوه‌تر این رویداد ملی، سهم بیشتری از امتیازات و آورده‌های مادی و معنوی آن را نصیب شهر و استان خود سازند زیرا کاملاً بر این حقیقت وقوف و اشراف دارند که در دنیای رقابتی امروز اساساً مفهومی به نام سه‌م‌دهی وجود خارجی ندارد بلکه این سه‌م‌خواهی مبتنی بر تلاش و هزینه‌گردهاست که باعث جذب سرمایه، گردشگر، توسعه و متعاقباً ویژندسازی یک شهر در یک موضوع خاص می‌شود.

به زبان ساده‌تر این مدیریت‌های کارآزموده و پیشرو، باور دارند هرچقدر برای برگزاری چنین رویدادهایی برنامه‌ریزی و هزینه کنند، به همان میزان هم سود دریافت خواهند کرد، چیزی شبیه به همان مُثُل «هرچقدر پول دهی آتش می‌خوری.»

- نوروز همدانی رو به رشد یا پسرقت؟**

و اما اگرچه همچون همه استان‌ها هر سال و چند روز مانده به فرارسیدن نوروز، در همدان ما نیز یک کارگروه مشکل از برخی سازمان‌ها، نهاده‌ا و ارگان‌ها با برگزاری جلسات تشریفاتی و تصویب چند برنامه، خود را مهیاای استقبال از سال نو می‌کند اما درنهایت تجربه سال‌های گذشته به ما نشان داده هر سال فقط شهرداری است که تنها در قالب فرایند زیباسازی شهر با رنگ و لعاب دادن جدالو، کاشت تعدادی گل و نصب چند مجسمه و المان تکراری در گوشه و کنار شهر، فضا را تا حدودی برای این رخداد آماده می‌کند و بقیه اعضای کارگروه نهایتاً با برپایی چند غرفه محلی و یا نظارت و نگاه از دور در این عرصه ورود می‌کنند.

به زبان ساده‌تر در تمام این سال‌ها مجموعه تصمیم‌گیر و مدیریتی استان و شهر همدان نتوانسته و یا شاید هم نخواست‌ه که با درک الزامات، پیش‌نیازها و اهداف کلان و خُرد، ضمن برنامه‌ریزی دقیق، خلاقانه و نوآورانه برای برگزاری یک رویداد جهانی به نام نوروز عمل کرده و اینکه و امروز بهتری را برای شهری که ملقب به مهد تمدن ایران زمین است، رقم برند.

البته این نیز در حالی است که متولیان امر در بسیاری از استان‌های مجاور ما که حتی فاقد کمترین مواهب و موارِث تاریخی و طبیعی هستند، با درک صحیح از فرصت‌ها و الزامات و استفاده از افراد خلاق و نوآور، نیروی کار ماهر و انعطاف‌پذیر، متفکران پویا، خالقان آثار و مجریان و نیز بهره‌مندی از فناوری‌های برتر در حوزه دیجیتال و سایریر، تفکر جمعی صاحبان خرد و اندیشه، نقطه نظرات افراد دارای تحصیلات عالیه دانشگاهی و هنرمندان، امتزاج فرهنگی، استفاده مستمر از فناوری‌های پیشرفته و سرمایه‌گذاری، برنامه‌ریزی‌های بسیار چشم‌نواز جذاب و جالب و صدا البته نوین و عامه‌پسندی را برای برگزاری هرچه بهتر و جذاب‌تر این رویداد ارائه داده و از این راه‌آورد، سهم بیشتری از گردشگر و سرمایه را به خود جلب و جذب کرده‌اند.

جای تأسف است در حالی‌که استان و شهر همدان به‌دلیل داشتن مواهب و موارِث تاریخی بسیار، این امکان و بستر را داشته و دارد که

به‌عنوان یک مرکز ثقل و جاذب نگاه و گردشگر در غرب کشور جلوه‌نمایی کند اما درنهایت، تمام تلاش‌ها و برنامه‌ریزی‌ها به چند خرج‌کرد بی‌قاعده، حیف و میل مصالح و بدتر از همه سوء تبلیغ و کاهش جلب توجه معطوف و منحصر شده است.

بسامدی منفی و ناخوشایند که عموماً نیز محصول چیزی نیست به‌جز بی‌برنامگی و فقدان خلاقیت و بی‌توجهی به خرد جمعی، گو آنکه در نهایت هم پس از طی ایام نوروز و بسته شدن دفتر فعالیت‌ها و در حالی‌که روند تکراری و خسته‌کننده کار باعث شده تا نتیجه حاصله بدتر از سال قبل باشد، کار ستاد نوروزی فیصله پیدا کرده و همه مجریان و مسئولان تا اسفندماه به‌صدی ضمن خداحافظی با یکدیگر صحنه را ترک می‌کنند، گویی نه اتفاقی افتاده و نه رخدادی و رویدادی رقم خورده است.

بسیاری بر این باورند که ظاهراً در ساختار مدیریتی استان و شهر همدان بسیاری از عرصه‌گردانان هنوز به این بلوغ فکری نرسیده‌اند که برگزاری رویدادهاد و رخدادها تنها یک مسئله اداری نیست که بتوان به آن نام‌گذاری، مصاحبه و شعار از پشت میز، فکری به حال آن کرده و یا با انداختن توپ مسئولیت به زمین دیگران، از زیربار مسئولیت شانه خالی کرد؛ بلکه شامل طیف وسیعی از تلاش‌ها، شب‌نخوابی‌ها، سرکشی‌ها و حضورهای میدانی، رایزنی‌ها و... در خصوص تهیه و آماده‌سازی امکانات و جذب سرمایه و برنامه‌ریزی مبتنی بر نیازی است که باید در کنار یکدیگر قرار داده شده تا منتج به نتیجه مقبولی شوند.

به زبان ساده‌تر مهم‌ترین مشکل موجود در ساختار تصمیم‌گیر و مدیریتی در استان و شهر همدان نه ضعف بلکه فقدان اراده و یا هنر برای هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی از یک‌سو و نیز عدم وضوح مشخص مرز و محدوده و شرح وظایف هر سازمان و نهاد و ارگان در خصوص این فرایند و اجرای آن است.

این بدان مناسنت که هرچند به ظاهر گروه‌های

تعدادی از نهاده‌ا و سازمان‌های صنفی، صفی و ستادی خود را دخیل این امر دانسته هرازچندگاه نیز اقدام به ارائه آمار و بیلان فعالیت می‌کنند اما درنهایت و به‌صورت کلی، نمره قابل قبولی تاکنون برای شهر ما حاصل نشده و انتظار هم نمی‌رود که حاصل شود زیرا این اقدامات، فاقد وحدت رویه مشترک، متعهدانه، خلاقانه و مبتنی بر برنامه‌ریزی تخصصی و خرد جمعی است.

- مخلص کلام**

به هر تقدیر و تا چند هفته دیگر سال ۱۴۰۳ نیز به پایان رسیده و همچون سه سال گذشته به‌دلیل تقارن دو عید ملی و مذهبی (نوروز و رمضان) به‌صورت توأمان مدیریت و در نگاه خاص، ستاد برگزاری برنامه‌های نوروزی در برابر یک سامانه پر فشار از مطالبات و انتظارات، پیش‌نیازها هم‌نیازها و بایستگی‌های مربوط به این دو دیدگاه قرار خواهد گرفت.

اما ظواهر امر حکایت از آن دارد که ظاهراً قرار

نیست در نوروز امسال نیز به‌جز برخی برنامه‌های

تکراری در استان و شهر همدان اتفاق خاصی رقم

خورده و شاهد رخداد جدیدی باشیم، درواقع

امسال نیز طبق معمول همه ادوار قبلی ماسوای

برگزاری چند جلسه اداری بی‌تأثیر و فایده اینگونه

مقرر شده که؛

– بازمه این شهرداری است که به‌عنوان متولی غیرتخصصی کار، صرف انجام اقدامات تکراری درخصوص رنگ و لعاب‌بخشی به چند نقطه شهر، سر و ته داستان را به‌هم آورده و اصطلاحاً قال قضیه را می‌کند.

– به همین موازات برخی نهاده‌ها نیز از سر ناچاری و بی‌میلی مجبورند با تقیل زحمت نسبت به اجرای یکی دو برنامه فرهنگی، هنری یا مذهبی اقدام کرده و اصطلاحاً مصوبات ستاد نوروزی را اجرائی کنند.

– بسیاری از مسئولان ضمن رفتن به مأموریت‌های ویژه در ایام نوروز و ماه مبارک رمضان عمده وظایف سازمانی خود را به مدیران میانی و آن‌ها نیز به رؤسای پایین‌تر ابلاغ و محول

استفاده می‌کنند، بنابراین تجهیز کتابخانه‌ها هم

بودجه می‌خواهد و هم تصمیم و برنامه‌ریزی از طرف مسئولان آموزش و پرورش.

این نویسنده کتابخانه‌های عمومی را از عوامل

مؤثر بر کتابخوانی خواند و گفت: کتابخانه‌های

عمومی هم خیلی خوب است اما مسئله این است

که به اصطلاح برخی در باغ نیستند؛ پدر و مادر

سر کار می‌روند و یا مادران که خانه‌دار هستند،

وقتی نمی‌گذارند و خودشان هم علاقه‌ای ندارند

که کودکان را به کتابخانه ببرند. این موضوع

علاقه‌مندی می‌خواهد که پدر و مادرها کودکان

را به کتابخانه ببرند.

خواهند کرد.

– گویا بازمه شاهد باتکلیفی مسافران و رهگذران برای اسکان، اطلاع‌رسانی و خدمات‌دهی خواهیم بود.

– اجرای یکی دو برنامه محدود و حضورهای

تک‌صحنه‌ای، رافع تکلیف و وظیفه بسیاری از

متولیان و دست‌اندرکاران خواهد بود.

– و نهایتاً پس از پایان تعطیلات و آغاز سال

کاری جدید با برگزاری همایش و جلسات ضمن

ارائه گزارش فعالیت‌های شگرف شبانه‌روزی از

همان رؤسا و مدیران و مسئولانی که در همدان

نبودند، با پرداخت هدایای ناقابل تقدیر و تشکر

خواهد شد.

موضوع این است که اگر قرار باشد متولیان،

مسئولان و دست‌اندرکاران، سال جاری نیز بنا

به روال گذشته بدون هیچگونه هدف‌گذاری و

برنامه‌ریزی و با تخصیص بودجه و سرمایه در

خور شأن این رویداد، با تنگ‌نظری به این مسئله

نگاه کرده و صرف رفع مسئولیت، با انجام برخی

اقدامات آبکی از کنار مسئله عبور کنند، اساساً

چه نیازی به برگزاری همان یکی دو جلسه بی‌ثمر

اداری و یا اقدامات روزمره داریم، در حالی‌که

می‌توان ضمن نصب یکی دو بنر در ورودی‌های

شهر همدان با این متن که «هم‌وطن گرامی در

این شهر بنا به روال گذشته هیچ برنامه‌ای برای

نوروز تعریف و اجرا نمی‌شود))، خیال همه را راحت

کنند، باور کنید در این خصوص نه کسی به شما

اعتراض می‌کند و نه جایی برای گله‌گذاری برای

کسی می‌ماند.

باور کنید هیچ‌کدام از شهروندان همدان و

نه حتی میهمانان نوروزی تحمل وجدان‌درد

شما نسبت به کم و کیف عملکردهای چند سال

گذشته را ندارند، ولی اگر بنا را بر این گذاشته‌اید

که حداقل برای حفظ موقعیت، جایگاه و وجهه

خود در مقابل رده‌های بالاتر هم که شده، کمی

آستین همت را بالا بزنید، پس لطفاً کمی دست

بجینانید، زمان چندانی به نوروز ۱۴۰۴ نمانده

و بهار منتظر بیدار شدن شما از خواب غفلت

زمستانی نمی‌ماند.

امین فقیری؛

بچه‌ها را به کتابفروشی ببرید

نشدن کتابخانه‌های مدارس مطرح می‌شود گفت؛ در این زمینه، مسئولان فرهنگی مقصدند؛ اگر وزیر آموزش و پرورش بخشنامه‌ای در این زمینه داشته باشد، به تمام استان‌های کشور ابلاغ می‌شود و مدیران مدرسه موظف به تهیه کتاب و تجهیز کتابخانه‌ها می‌شوند اما این موضوع اتفاق نمی‌افتد.

او افزود: اگر بخشنامه‌ای صادر کنند و بودجه‌ای برای آن در نظر بگیرند تا مدارس کتابخانه داشته باشند، طبیعتاً مدیران مدارس کتاب‌های مخصوص کودکان و نوجوانان را تهیه می‌کنند و کودکان و نوجوانان از کتابخانه‌ها

تا رسیده است. برای خرید یک رمان و داستان باید حداقل ۲۰۰ هزار تومان پرداخت شود. کدام خانواده‌ای حاضر است نان در سفره‌اش نباشد اما کتاب بخرد؟ همه‌چیز هم تقصیر خانواده‌ها و فرزندان نیست، باید وضع معیشتی خانواده‌ها درست شود تا گردِید هم بر کودکان بنشیند.

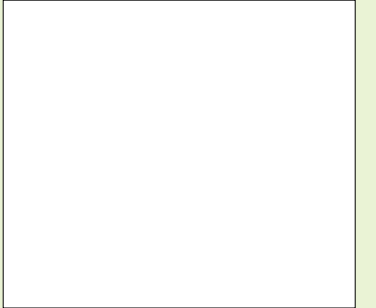
این دوستان کتاب سپس تأکید کرد: مدرسه‌ها نقش مهمی در تسکین کودکان بچه‌ها دارند؛ مدارس با داشتن کتابخانه و ساعت‌های کتابخوانی می‌توانند بچه‌ها را به خواندن کتاب علاقه‌مند کنند.

فقیری درباره انتقادهایی که نسبت به تجهیز

دوران کودکی را با کتاب‌های عکس‌دار گذرانند، با رفتن به مدرسه و یاد گرفتن خواندن و نوشتن خودشان سراغ کتاب می‌روند. اما ابتدا باید پدر و مادرها آن‌ها را به داستان و تخیل علاقه‌مند کنند. او در ادامه خرید کتاب با توجه به گرانی‌ها را نوعی فداکاری خواند و گفت، البته برای خرید کتاب ابتدا باید خانواده‌ها مجاب شوند؛ آن‌ها باید چیزی در سفره بگذارند و بعد کتاب بخرند. اگر از قشر پولدار بگذریم – بماند که اغلب آن‌ها به فکر کتاب نیستند و ممکن است فقط کتابی برای بچه‌هایشان بخرند – خیلی از مردم عادی از خرید کتاب عاجز هستند و به همین دلیل تیراژ کتاب به ۱۵۰ و ۲۰۰

جشنواره بازی‌های رایانه‌ای فجر می‌گوید دولت در همه صنایع نقش حمایتی دارد. اما تنها صنعتی که کمتر شاهد حمایت دولت بوده، همین صنعت بازی‌های رایانه‌ای است. مصطفی کیوانیان داور دهمین جشنواره بازی‌های رایانه‌ای فجر، گفت: بخش سرمایه‌گذاری به‌درستی می‌تواند نقش مهمی در صنعت بازی‌سازی ایفا کند و می‌تواند تأثیر زیادی داشته باشد. یکی از مهم‌ترین حلقه‌های صنعت بازی‌های رایانه‌ای سرمایه‌گذاری است؛ حلقه‌ای که در بسیاری مواقع گمشده است. اگر بگویم دیگر بخش‌های این زنجیره شامل تولید

جشنواره بازی‌های رایانه‌ای فجر می‌گوید دولت در همه صنایع نقش حمایتی دارد. اما تنها صنعتی که کمتر شاهد حمایت دولت بوده، همین صنعت بازی‌های رایانه‌ای است. مصطفی کیوانیان داور دهمین جشنواره بازی‌های رایانه‌ای فجر، گفت: بخش سرمایه‌گذاری به‌درستی می‌تواند نقش مهمی در صنعت بازی‌سازی ایفا کند و می‌تواند تأثیر زیادی داشته باشد. یکی از مهم‌ترین حلقه‌های صنعت بازی‌های رایانه‌ای سرمایه‌گذاری است؛ حلقه‌ای که در بسیاری مواقع گمشده است. اگر بگویم دیگر بخش‌های این زنجیره شامل تولید

سیهرغرب، گروه فرهنگی؛ داور دهمین

کیوانیان مطرح‌کرد؛

دولت کمترین حمایت را از صنعت بازی‌های رایانه‌ای دارد

طور خاص، در مقایسه با سال‌های گذشته، بیش از ۱۰ شرکت بزرگ شناسایی می‌شود که با بازارهای مختلف همکاری می‌کنند. پیشنهاد من برای تیم‌های کوچک این است که با این شرکت‌های بزرگ همکاری کنند یا از ناشران بین‌المللی که در حال حاضر با ایرانیان کار می‌کنند، کمک بگیرند تا بتوانند محصولات خود را روی پلتفرم‌هایی مانند گوگل پلی و اپ استور منتشر کنند. از طرفی، اگر یک تیم کوچک بخواهد به تنهایی و بدون همکاری، محصولاتش را نشر دهد، این فرآیند بسیار سخت و پرهزینه خواهد بود.

و نشر هستند، سرمایه‌گذاری نیز یکی از اجزای اساسی آن است. هر چقدر که سرمایه‌گذاری در این صنعت افزایش یابد، میزان رشد و پیشرفت آن نیز بیشتر خواهد شد.

وی افزود: برای صنعت بازی‌های رایانه‌ای می‌توان آینده خوبی را پیش‌بینی کرد مبنی بر اینکه که در آینده بازی‌های پیشرفته‌تری به وجود می‌آید و به بازارهای بین‌المللی عرضه شوند. البته برای تیم‌های کوچک این مسیر دشوارتر است، اما اکنون تعداد زیادی از شرکت‌های بزرگ در این حوزه فعالیت دارند.

مدیرعامل شرکت بازی‌سازی آنو گفت؛ به